

ชีวิตอันสูงสุด

วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

โอรุททลวงพอธัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : พิธีอุปสมบทอุทิศชีวิต วันวิสาขบูชา พ.ศ. ๒๕๒๘

วันศุกร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

วันนี้เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งในชีวิตสมณะ คือ เป็นวันที่เราพร้อมใจกันมาอธิษฐานจิตที่จะอยู่จำพรรษาาร่วมกัน ในขอบเขตที่กำหนดเอาไว้ตามพระวินัย ซึ่งเราก็ปฏิบัติอย่างนี้ต่อเนื่องกันมาทุกปี ที่ต้องอยู่จำพรรษาาร่วมกันเพราะว่าเป็นฤดูฝน ไม่เหมาะในการที่จะปลีกลี้ภัยไปเดินธุดงค์เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม ดินอากาศฟ้าไม่อำนวย

ชีวิตอันสูงสุด

เมื่อเราตั้งจิตอธิษฐานที่จะอยู่จำพรรษาาร่วมกันแล้ว ก็ให้ตั้งใจทำให้ถูกหลักวิชา ถูกวัตถุประสงค์ของการมาบวช คือ จะต้องใช้ทุกอนุวินาทีที่มีอยู่ในพรรษานี้ ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชีวิตสมณะ คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง ขจัดกิเลสอาสวะที่มีอยู่ให้หมดสิ้นไป ให้เหลือแต่จิตที่บริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งปวง

ชีวิตสมณะเป็นชีวิตอันสูงสุด เป็นสิ่งที่บังเกิดขึ้นได้ยาก ต้องมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วก็มีการสืบทอดต่อกันมาจากพระมหาเถรานุเถระทั้งหลายกระทั่งมาถึงตัวเรา ซึ่งเราก็ได้ศึกษาเรียนรู้อย่างดีอยู่แล้วว่า กว่าจะมาเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์นั้น ท่านต้องสละทุกสิ่ง ทั้งทรัพย์ อวัยวะ และชีวิตมานับภพนับชาติไม่ถ้วนอย่างน้อยก็ ๒๐ อสงไขยเศษแสนมหากัป ที่เรียกว่า **ปัญญาธิกพุทธเจ้า** เช่น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้ ท่านก็อยู่ในประเภทนี้ กว่าจะมีพระศาสนาเกิดขึ้นได้ ต้องมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นยากมากทีเดียว

เพศสมณะนี้เฉพาะผู้มีบุญ แม้พระเจ้าจักรพรรดิมีबारมีมาก
ปกครองโลกและทวีปทั้ง ๔ ได้ด้วยศีลธรรม มีความบริสุทธิ์ได้ใน
ระดับหนึ่ง อย่างน้อยก็ศีล ๕ ก็ยังตั้งความปรารถนาที่จะออกบวช

ตัวอย่างเช่น ในยุคหน้าที่จะถึงนี้ พระเจ้าลัซขบรมจักรพรรดิ ที่จะ
ออกบวชในยุคพระศรีอริยเมตไตรย พระองค์ปกครองทวีปทั้ง ๔ ให้
มนุษย์ทั้งหลายมีศีลมีธรรม แต่ก็ยังดับทุกข์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านจึง
ทิ้งทุกอย่างแล้วออกบวชเพื่อแสวงหาโมกขธรรม ธรรมที่ทำให้หลุดพ้น
จากกิเลสอาสวะ เพราะเพศสมณะเป็นเพศภาวะอันสูงสุด เป็นสุดยอด
แห่งความปรารถนาของผู้รู้ ของผู้มีดวงปัญญา ของผู้มีบาร์มี และไม่ใช่
พระเจ้าจักรพรรดิเฉพาะในโลกนี้ในยุคหน้าเท่านั้น แม้ในโลกอื่น ๆ
พระเจ้าจักรพรรดิก็ยังออกบวช แม้พสกนิกร บริษัทบริวารทั้ง ๔ ทวีป
ก็ออกบวชตามมากมาย แต่มันอยู่นอกตำรารับตำรา

เพศสมณะจึงเป็นเพศภาวะอันสูงสุด เฉพาะผู้มีบุญ มีบาร์มี มี
ดวงปัญญาถึงปรารถนา แล้วก็บวชได้เฉพาะมนุษย์เท่านั้น เป็นเทวดา
พรหม อรูปพรหมบวชไม่ได้

ลูกทั้งหลายมีคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว เป็นมนุษย์ มีบุญบาร์มี มี
ดวงปัญญา จึงได้ทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง แล้วออกบวชตามรอยบาท
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้ ซึ่งแม้มีสมบัติจักรพรรดิรออยู่
ตรงหน้า อีกทั้งเกิดในตระกูลกษัตริย์ แต่ท่านก็ทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง
แล้วออกบวช เพราะเห็นว่า ชีวิตเป็นทุกข์ ทุกข์จากความแก่ เจ็บ ตาย
เป็นต้น จะพ้นทุกข์ได้ต้องดับกิเลสให้ได้จึงออกบวช

ลูกทั้งหลายกำลังเดินรอยตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ เมื่อเราอยู่ในเพศภวณี้แล้ว ในพรชาณี้เป็นฤดูกาลที่เหมาะสม ไม่ร้อน ไม่หนาวเกินไป เหมาะในการบำเพ็ญสมณธรรมเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งร่างกายยังแข็งแรงอยู่ ยังประกอบความเพียรได้เต็มที่ และความตายก็ไม่มีนิमितหมาย จะตายเวลาไหน ยามไหน เดือนไหนก็ไม่ทราบ จึงไม่ควรประมาทในการดำเนินชีวิต เพราะเรามีความพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างอยู่แล้ว

ภาพ : พิธีอุปสมบท หลวงพ่อธัมมชโย วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

ธรรมของสมณะ

นับจากวันนี้เป็นต้นไป ที่ได้อธิษฐานจิตจะอยู่จำพรรษาตลอดไตรมาสนี้ อย่าอยู่ไปอย่างนั้น ๆ ให้มันหมดพรรษาไป แต่มีพรรษาเพิ่มขึ้นแค่นั้น

ธรรมของสมณะ คือ ข้อปฏิบัติสำหรับผู้บวช ต้องรักษากายวาจาใจ ให้สะอาด บริสุทธิ์ ด้วยการฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้ใจอยู่กับเนื้อกับตัว ให้ใช้ทุกอนูวินาทีของทุกวันบำเพ็ญสมณธรรม

เราทราบดีว่า ที่ตั้งของใจที่แท้จริงอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ อยู่ในกลางท้องกลางกายของเรา เอาใจมาหยุดมานิ่งอยู่ตรงนี้ได้ตลอดเวลาในทุกอิริยาบถ ทุกกิจวัตร ทุกกิจกรรม ให้แต่ละอนูวินาทีนี้สั่งสมแต่กระแสธาตุแห่งความบริสุทธิ์ที่เกิดจากใจหยุดใจนิ่ง

ความรู้ภายใน

ใจหยุดอยู่ภายในเท่านั้นความบริสุทธิ์ที่แท้จริงจึงจะบังเกิดขึ้นได้ในระดับที่เห็นความบริสุทธิ์ว่า มีลักษณะอย่างไร มีอาการอย่างไร

พอใจหยุดถูกส่วนเข้า มันก็จะตกศูนย์เข้าไปสู่ภายใน แล้วจะมีดวงธรรมลอยขึ้นมา ปรากฏเป็นดวงใส ๆ อย่างเล็กก็ขนาดดวงดาวในอากาศ ดวงดาวบนท้องฟ้า อย่างกลางขนาดพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ อย่างใหญ่ก็ขนาดพระอาทิตย์ยามเที่ยงวันหรือใหญ่กว่านี้ ที่มาพร้อมกับความสุข ความบริสุทธิ์ ที่เราสัมผัสได้ว่ามันแตกต่างจากที่เราเคย

เข้าใจว่ามันเป็นความสุข ซึ่งถ้าเอามาเทียบกันแล้ว นั่นแค่ความสนุก ความเพลิน แต่ดับทุกข์ไม่ได้

แต่สุขนี้ที่เกิดจากความบริสุทธิ์เมื่อใจหยุดนิ่งอยู่ภายใน เห็นเป็นดวงชัดใสแจ่มกระจ่างอยู่กลางกาย ในทุกอิริยาบถ ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน กิน ดื่ม พุด คิด ก็เห็นชัดใสแจ่มกระจ่างเลย ถ้าทำได้อย่างนี้ ชีวิตสมณะของเราจึงจะถูกหลักวิชชา การมาบวชในคราวนี้เราก็จะสมปรารถนา

ดวงสว่างที่เกิดขึ้นเรียกว่า **ดวงปฐมมรรค** คือ ปากทางเบื้องต้นที่จะไปสู่อายตณนิพพานที่พญามารกัณนักกันหนา ไม่ให้ใจของเรามาหยุดมานิ่งอยู่ที่ตรงนี้ ให้ใจเรากระเจิดกระเจิงไปติดกับสิ่งภายนอก ติดกับรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์ ติดกับคน สัตว์ สิ่งของ ความสนุกสนานเฮฮา ความเพลิดเพลิน เพราะกลัวมนุษย์จะหยุดนิ่งได้ เพราะถ้าใจหยุดนิ่งได้ ธรรมก็เกิดขึ้นเป็นดวงใส ๆ ดังกล่าว เป็นประดุจปากประตูของพระนิพพาน

ความรู้สึกว่า เราเป็นนักบวชก็เพิ่มขึ้น เมื่อใจเราหยุดนิ่ง เห็นแสงสว่าง เห็นดวงใส ๆ มีความสุข ปิติสุข หล่อเลี้ยงใจ ชักนำให้ใจของเราดื่มด่ำเข้าไปสู่ภายใน อยากหยุด อยากนิ่ง อยากดิ่งไม่ยั้ง เพราะว่ามีสิ่งที่ดึงดูดให้เราเข้าไปศึกษาเรื่องราวความจริงของชีวิตอีกมากมาย

ใจอยากจะอยู่ที่ตรงนี้ เมื่อเราหยุดนิ่งได้ จะดิ่งเข้าไปจนกระทั่งไปถึงดวงในดวง ภายในกายเข้าไปเรื่อย ๆ จะเห็นดวงธรรมต่าง ๆ ผุดซ้อนขึ้นมา กระทั่งเห็นกายต่าง ๆ ผุดซ้อนขึ้นมาน่าอัศจรรย์ ใจจะล่องนเป็นชั้น ๆ เข้าไป

เมื่อใจล่องน ากยก็ล่องนเข้าไปถึงกายภายใน ตั้งแต่กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม กระทั่งเข้าไปถึงกายธรรมโคตรภู ภายใน เข้าถึงพระธรรมกายภายใน ความรู้สึกกว่าเราเป็นพระก็สมบูรณ์ขึ้น คือ เป็นพระนอกและพระใน ข้างนอกเราครองผ้ากาสาวพัสตร์ ข้างใน เราเป็นพระธรรมกาย ความรู้สึกกว่าเราเป็นแหล่งแห่งเหื่อนาบุญก็เพิ่มขึ้น ความสุข ความบริสุทธิ์ก็เพิ่มขึ้น

จักขุก็เกิดขึ้น ธัมมจักขุ การเห็นรอบตัวก็เกิดขึ้นมา ญาณหยั่งรู้ เห็นถึงไหนรู้แจ้งไปถึงนั้นก็เกิดขึ้น ปัญญา ความเข้าใจเรื่องราว ความรอบรู้บังเกิดขึ้น วิชา แสงสว่าง วิชาที่ตั้งแต่ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ การระลึกชาติหนหลังได้ก็บังเกิดขึ้นกับเรา จุตูปปาตญาณ การเห็นภพภูมิ ต่าง ๆ เห็นการเวียนว่ายตายเกิดของเราและสรรพสัตว์ทั้งหลายได้

ความแจ่มแจ้งก็ชัดเจนว่า ชีวิตที่แท้จริงทั้งหลายที่ผ่าน ๆ มานั้น พญามารเอากิเลสมาบังคับให้เราสร้างกรรมทางกาย ทางวาจา ทางใจ แล้วเก็บผลแห่งการกระทำนั้นไปเป็นวิบากกรรม และให้เราไปเสวยความทุกข์ทรมานเป็นอะไรต่าง ๆ มนุษย์บ้าง สัตว์บ้าง ไปตกนรกบ้าง

ดังนั้น ก็จะเห็นการเวียนว่ายตายเกิดของตัวเราและผู้อื่นได้ว่า เป็นอย่างนี้ซ้ำซากมานับภพนับชาติไม่ถ้วน เมื่อเห็นแจ่มแจ้งด้วยธัมมจักขุ ของพระธรรมกาย มีญาณทัสสนะเกิดขึ้น แล้วปัญญา วิชา แสงสว่าง ก็เกิดขึ้น ความเบื่อหน่ายที่จะเวียนว่ายตายเกิดแบบนี้ แบบผู้ไม่รู้ แบบผู้ที่ถูกบังคับให้สร้างกรรมแล้วก็มีวิบากกรรม เราไม่อยากจะเกิดแบบนี้

สำหรับสายภาคโปรด ก็อยากจะดับกิเลสอาสวะ ก็จะตั้งใจศึกษาวิชาต่อไปว่า อะไรเป็นบ่อเกิดให้เกิดสิ่งนี้ ที่เห็นว่ากิเลสอาสวะทั้งหลาย เช่น ความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นต้น ที่พญามารเอามาใส่ จะต้องแก้กิเลสตรงนี้ให้ได้ ก็จะหยุดนิ่งต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ได้ทำอะไรที่นอกเหนือจากนี้

หยุดนิ่งอย่างเดียว จนกระทั่งตกศูนย์หลุดเข้าไป จากกายธรรมโคตรภูก็เป็นกายธรรมพระโสดาบัน หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา ไปเรื่อย ๆ เป็นพระสกิทาคามี เป็นพระอนาคามี และเป็นพระอรหันต์ เข้าถึงกายธรรมอรหัตผล หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ดับขันธทั้งหลายที่จะรองรับให้เห็นจำคิดรู้ทั้งหลายบังเกิด ประกอบเป็นกายขึ้นมาดับหมด ตกศูนย์เข้าสู่อายตณนิพพาน สายภาคโปรดจะไปอย่างนี้

ถ้าสายภาคปราบ ก็จะมุ่งเข้าไปหาแหล่งที่บังคับบัญชาที่สร้างกิเลสเข้ามาบังคับให้สร้างกรรม แล้วมีวิบากกรรมรองรับ ก็จะสวไปถึงต้นเหตุยิ่งกว่านั้นเข้าไปอีก แล้วจะไปดับที่เหตุเข้าไปเรื่อย ๆ อย่างนี้จนกว่าจะถึงที่สุด ซึ่งผู้ที่จะประกอบก็จะคุ้นเคยกับคำว่า ที่สุดแห่งธรรมคือ ต้องค้นวิชาเข้าไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งสามารถแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาบังคับบัญชาได้ กระทั่งหลุดจากสิ่งที่เขาบังคับบัญชาทั้งหมดแล้วก็ไปถึงที่สุตนั้นเลย

เพราะฉะนั้น หยุดจึงเป็นตัวสำเร็จที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร ท่านได้กล่าวเอาไว้ให้เราได้บรรลุธรรมดังกล่าวกว่า ให้หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานของชีวิต เข้าถึงความสุขอันเป็นอมตะ แล้วมีความรู้แจ้ง เห็นแจ้ง ทางตลอดในธรรมทั้งปวง ในสรรพสัตว์และสรรพสิ่ง

ทั้งหลาย ดังนั้น พระราชินี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ที่ลูก ๆ ทั้งหลายได้อธิษฐานจิตอยู่จำพรรษา จงกระทำให้เกิดประโยชน์อันสูงสุดนี้เทอญ

ให้ใช้ทุกอนุวินาทีที่เรายังแข็งแรงประกอบความเพียรให้เต็มทีโดยไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ว่าติดกิจกรรมนั้น กิจกรรมนี้ เพราะการทำความเพียรภายใน สามารถทำควบคู่กับทุกกิจกรรมทั้งภายในวัดนอกวัดและในทุกหนทุกแห่ง การกิจหยาบเราก็ก็นำไป การกิจละเอียดก็ต้องทำไปด้วย ให้สำเร็จทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน การบวชนี้จึงจะคุ้มสมปรารถนาที่เราตั้งใจมาแล้วด้วยดี

วันนี้เป็นวันที่สำคัญ ถ้าเราเริ่มต้นวันนี้ให้เป็นวันที่ดี ให้ลูกหลักวิชาอย่างมุ่งมั่นตั้งใจทุกอนุวินาทีตลอดพรรษานี้ กระแสธารแห่งความสุขแห่งความบริสุทธิ์ก็จะบังเกิดขึ้นกับลูกทุกรูป เมื่อกระแสแห่งความบริสุทธิ์ กระแสธารแห่งบุญจากทุกรูปมารวมกันก็จะเกิดพลัง เกิดอานุภาพที่จะดึงดูดสิ่งดี ๆ ให้บังเกิดขึ้นกับชีวิตของเรา กับผู้อื่น กับโลกใบนี้ และทุกหนทุกแห่ง ขอให้ลูกทุกรูปจงใช้ทุกอนุวินาทีให้เป็นไปอย่างนี้

หลวงพ่อบ้านวยพร

วันนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ และขออำนวยพรให้ลูกทุกรูป จงมีบุญเยอะ ๆ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัยยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ให้ปลอดภัยจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและการประพฤติพรหมจรรย์ ให้เข้าถึงวิชชาธรรมกาย มีรู้ มีญาณแม่นยำถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็นจริงทุกประการ ◉